

своєю компетенції, виявляючи певні здібності та формуючі у нього прагнення до поглибленого вивчення аудиторного та поза аудиторного матеріалу.

Практика вищих навчальних закладів показує, що в освітянському процесі переважають інформаційна та репродуктивна функції у засвоєнні знань. Надання переваги консервативним освітянським моделям, вища освіта у будь-якому ВНЗ не надає тих знань студентам, що їм необхідні у сучасному конкурентному середовищі. У ВНЗ незначний відсоток викладачів відносяться з усією відповідальністю до якісного оновлення свого лекційного матеріалу, технологій навчання, активізації різних ресурсів для підвищення якості лекційного та навчального матеріалу. Отже, ми впевнено можемо сказати, що зараз відсутня цілісна дидактична система ефективної підготовки студентів до сучасного бізнес-середовища.

Дидактична система підготовки студентів до підприємницької діяльності представляє собою поетапний процес, спрямований на розвиток у студентів комплексу необхідних професійних компетенцій на основі реалізації освітянського потенціалу всіх навчальних дисциплін, впровадження активних методів навчання з відповідним моніторингом. Розглянемо основні особливості даної системи:

1. Етапи процесу підготовки студентів до майбутньої професійної діяльності в сфері розвитку організаційних та управлінських компетенцій;

2. Реалізація інтеграційних можливостей змістовного матеріалу всіх блоків освітянських стандартів на основі стадійного підходу, що сприяє професійному зростанню особистісних складових у майбутнього випускника.

3. Специфіка дидактично-діалектичного забезпечення процесу підготовки студентів до майбутнього професійного фаху.

Дана концепція передбачає створення мотивовано-орієнтованого студента, що базується на взаємодії викладачів і студентів. Важливим компонентом у даній моделі повинна стати модернізація навчального процесу, на базі впровадження нових адекватних методів навчання. Перевага повинна надаватися тим методам навчання, які допомагали студентам ставати більш активними на заняттях, ставати здатним до оперативної оцінки актуальних виробничих задач, вміти приймати управлінські рішення та узгоджувати процес прийняття рішень з іншими членами команди. Вміле поєднання творчих і репродуктивних методів дозволяє викладачу використовувати не лише пізнавальні здібності студентів, а й виявляти притаманні лише кожному з них індивідуальні, які б дозволяли у майбутньому виважено приймати рішення, мінімізувати ризики тощо.

Розв'язування таких задач спрямоване на формування підприємницьких здібностей, розвиток навичок прийняття рішень, адаптації до мінливого зовнішнього середовища, що є найбільш важливим для майбутніх випускників.

Література

1. Studies in Methods: Handbook of National Accounting. Series F, No. 74 // http://unstats.un.org/unsd/publication/SeriesF/SeriesF_74E.pdf
2. Alla V. Ivanovskaya. On-line diagnosis state of a patient in treatment by methods of quantum medicine // http://www.qim2011.org/papers/2011_Prog_A_Plenary_Papers/08_Ivanovskaya_Plenary_Paper.pdf

*Молчанова Е.Ю., к.е.н., доцент
кафедри міжнародної економіки*

ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНОЇ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ВУЗІВ ДО МАЙБУТНЬОГО ФАХУ

Сьогоднішній стан розвитку ринкових відносин, постійне вдосконалення та зміна форм управління, розширення сфер підприємництва, що базуються на стійкому рівні організаційної культури, ставить важливе завдання перед освітянами щодо професійної підготовки майбутніх підприємців. Система вищого навчання повинна допомагати студентам здобувати знання та засвоювати компетенції, виявляючи певні здібності та формуючі у нього прагнення до поглибленого вивчення аудиторного та позааудиторного матеріалу.

Практика вищих навчальних закладів показує, що в освітянському процесі переважають інформаційна та репродуктивна функції у засвоєнні знань. Надання переваги консервативним освітянським моделям, вища освіта у будь-якому ВНЗ не надає тих знань студентам, що їм необхідні у сучасному конкурентному середовищі. У ВНЗ незначний відсоток викладачів

відносяться з усією відповідальністю до якісного оновлення свого лекційного матеріалу, технологій навчання, активізації різних ресурсів для підвищення якості лекційного та навчального матеріалу. Отже, ми впевнено можемо сказати, що зараз відсутня цілісна дидактична система ефективної підготовки студентів до сучасного бізнес-середовища.

Дидактична система підготовки студентів до підприємницької діяльності представляє собою поетапний процес, спрямований на розвиток у студентів комплексу необхідних професійних компетенцій на основі реалізації освітянського потенціалу всіх навчальних дисциплін, впровадження активних методів навчання з відповідним моніторингом. Розглянемо основні особливості даної системи:

1. Етапи процесу підготовки студентів до майбутньої професійної діяльності в сфері розвитку організаційних та управлінських компетенцій;

2. Реалізація інтеграційних можливостей змістовного матеріалу всіх блоків освітянських стандартів на основі стадійного підходу, що сприяє професійному зростанню особистісних складових у майбутнього випускника.

3. Специфіка дидактично-діалектичного забезпечення процесу підготовки студентів до майбутнього професійного фаху.

Дана концепція передбачає створення мотивовано-орієнтованого студента, що базується на взаємодії викладачів і студентів. Важливим компонентом у даній моделі повинна стати модернізація навчального процесу, на базі впровадження нових адекватних методів навчання. Перевага повинна надаватися тим методам навчання, які допомагали студентам ставати більш активними на заняттях, ставати здатним до оперативної оцінки актуальних виробничих задач, вміти приймати управлінські рішення та узгоджувати процес прийняття рішень з іншими членами команди. Вміле поєднання творчих і репродуктивних методів дозволяє викладачу використовувати не лише пізнавальні здібності студентів, а й виявляти притаманні лише кожному з них індивідуальні, які б дозволяли у майбутньому виважено приймати рішення, мінімізувати ризики тощо.

Розв'язування таких задач спрямоване на формування підприємницьких здібностей, розвиток навичок прийняття рішень, адаптації до мінливого зовнішнього середовища, що є найважливішим для майбутніх випускників.

Література

1. Studies in Methods: Handbook of National Accounting. Series F, No. 74 // http://unstats.un.org/unsd/publication/SeriesF/SeriesF_74E.pdf

2. Alla V. Ivanovskaya. On-line diagnosis state of a patient in treatment by methods of quantum medicine // http://www.qim2011.org/papers/2011_Prog_A_Plenary_Papers/08_Ivanovskaya_Plenary_Paper.pdf

Олефіренко В.В., асистент
кафедри міжнародної торгівлі

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ

Підвищення ефективності навчання значною мірою залежить від доцільності вибору і використання методів навчання, а також від активізації всього навчального процесу. Наразі інтерактивні методи навчання є найефективнішими методами, які зорієнтовані на більш широку взаємодію студентів не лише з викладачем, а й один з одним і на домінування активності студентів у процесі навчання.

Інтерактивні методи навчання поділяються на чотири групи: парне (групове, кооперативне) навчання, фронтальне навчання, навчання у грі та навчання у дискусії.

До групового (кооперативного) навчання можна віднести такі види робіт: роботу в парах, ротатійні трійки, «два — чотири — всі разом», «карусель», роботу в малих групах, «акваріум». До фронтальних технологій інтерактивного навчання відносять такі методи, що передбачають одночасну спільну роботу всієї академічної групи: «мікрофон», незакінчені речення, «мозковий штурм», «навчаючи — вчуся», «дерево рішень», «асоціативний куш» та ін. До технологій навчання у грі відносяться: імітації, рольові ігри, драматизація.

Технології навчання у дискусії є важливим засобом пізнавальної діяльності студентів у процесі навчання, оскільки дискусія — це широке публічне обговорення спірного питання з метою виокремлення можливих варіантів його вирішення. До них відносять: «метод ПРЕС», «обери по-